

* * *

Юрагимга соҳир бу туйғу

Қачон кирди, куйдай ёқимли?

Қайда эди, келтирган ким у,

Заррин қишдай, кўкламдай сирли?

Табассумга лаб очган куртак,

Олча гули япроғидами?

Тошни ёрган матонат, истак

Гул чечагим титроғидами?

Қалдирғочнинг инидами ё

Унда интиқ жажжи парвозлар?

Тараддудлар кўргунимча то

Кирган каби умримга ёзлар.

Бу севгими? Бесўз, беимо

Айтмай туриб сева билганим?

Онамми ё толеим Ҳумо,

Дийдор истаб дуо қилганим?

Қай дарчага солмайин нигоҳ,

Бари таниш, қалбга яқиним.

Кафти қадоқ, дийдаси юмшоқ,

Бири опам, бириси иним.

Англаганим, соҳир бу туйғу

Миллат отлиғ, бир тан бўлади.

Кўзим тушган ҳар ери суюк,

Юрак ичра Ватан бўлади!

* * *

Бунча гўзал, бунча дилрабо

Баҳор сени суйганлиги рост.

Атрофингда минг турли сабо,

Унинг ишқи шамолларга хос.

Сўз тополмай даштлар бир оғиз

Ер ҳуснингдан туради карахт.

Ой далада қўрқмайин ёлғиз

Айт, қандайин гулладинг дарахт?

* * *

Зулфияхонимга

Бунча дилбар эди.

Бунчалар шинам,

Дил уйининг ойдин

Оппоқ тунлари.

Ичкаридан узолмайин нигоҳин,

Деразадан кетмас

Ўрик гуллари.

Чоғроқ хона,

Тўрда сўзана азим

Дуволларда ҳашам

Бўлмаган сира.

Қулоққа айланар

Бунда ҳар буюм

Шеър ўқияпти,

Ахир, шоира.

Чоғроқ хона.

Кеча бахтга лиммо-лим

Баҳор баҳорлигин

Англайди шу он.

Тўлиб борса дунё

Шеър ифорига

Дунёга айланар

Ҳамид Олимжон...

* * *

Шифтда турган кўр чироқларга,

Бир кечада кундуз чув тушар.

Паналардан чиқишса энди,

Қоровуллар ўғрига ўхшар.

Чор атрофдан кўз олайтирган

Бойўғлига бўлган бир нима.

Бир чеккада туннинг тушини

Чигирткалар қилар таржима.

* * *

Уюлиб ётади столда қоғоз,

Бошинг кўтаролмайсан ишдан.

Хонанг иссиқ.

Совқотдим бироз,

Жоним, хабаринг борми қишдан?

Қиялатиб эшигинг насим

Остонангдан бўйласа сўнг бор.

Англамадинг,

Соғиниш касбим

Қара, ахир, кетяпти баҳор!

Увушдими недандир тананг?

Қароғимда қолса тилаклар.

Кўрмаганга йўйгач ишхонанг.

Олиб кетди, мени лайлаклар...

Хазонбоғдан келса гар овоз

Изла, энди туйғуларимни.

Йиллар бўйи титкилаб қоғоз

Тополмайсан,

Кулгуларимни...

* * *

Яна...

Кўз юммаган тонглар отганда

Мени олиб кетган йўллар элтади.

Сен кутмаган кунда

Эй ёлғиз одам

Бизга илхақ кунлар изга қайтади.

Ўшанда барига ишонасанми,

Муҳаббат бор дейсанми

Қароқларимга?

Бир япроқ тушмасдан ишқ боғларидан

Тўкилмайсанми, айт, титроқларимга?

Жимгина тикилсам, шомдек беадоғ,

Ёдингга тушмасми кечаги оғриқ?

Ва, яна... Оҳиста чиқсаму кетсам –

Ортимдан қолмасму чуқур хўрсиниқ?..

* * *

Бу кўчанинг адоғи борми,

Юрагингга элтар бекат-чи?

Талатўплар аро бесадо

Ўтаяпман, хабаринг борми?

Ўнгим соҳил, сўлим оломон

Чайқаламан якка кемадай.

Бу тўлқинлар бирам бераҳм,

Етказмайди фақат сен томон.

Кимдир кулар, жилмаяр, ҳазил,

Кулмайди ҳеч тақдир дегани.

Кўзим гирён, кўзим гиргиттон

Кўринмайди сен кетган манзил...

Бу кўчанинг адоғи борми?

Наргиза АСАДОВА

1984 йилда туғилган. Тошкент давлат маданият институтини (ҳозирги ТДСМИ) битирган. Унинг “Ишқ остонаси”, “Юрагимнинг сарҳадлари”, “Настарин” номли шеърӣ тўпламлари нашр этилган.

“Шарқ юлдузи”, 2017/9